

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. vasario 26 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejewski, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko,

susipažinusi su 2021 m. vasario 18 d. gautu atsakovės valstybės įmonės „Lietuvos automobilių kelių direkcija“ kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. lapkričio 17 d. sprendimo peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovė valstybės įmonė „Lietuvos automobilių kelių direkcija“ padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. lapkričio 17 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovės uždarosios akcinės bendrovės „TEC Infrastructure“ ieškinį atsakovei valstybės įmonei „Lietuvos automobilių kelių direkcija“ dėl neteisėtų atsakovės veiksmų vykdančią sutartį, tretieji asmenys V. K., uždaroji akcinė bendrovė „SRP projektas“ ir T. K.. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio 2](#) dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad skundžiamame sprendime netinkamai aiškintas ir taikytas STR 1.04.04:2017 19 punktas, reglamentuojantis projekto vadovo paskyrimą atvejais, kai sudaromos atskiros sutartys su keliais projektuotojais. Pateiktas išaiškinimas yra pernelyg plečiamas, juo sukuriamas teisės spraga ir kartu chaosas rangos santykiuose, o taip pat yra nesuderinamas su Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – Statybos įstatymas) nuostatomis. Pirma, apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai nustatė, kad STR 1.04.04:2017 19 punktas taikytinas tik tokiais atvejais „kai statytojas pasamdo du projektuotojus, t. y. sudaro su jais atskiras projektavimo rangos sutartis, ir šie projektuotojai tuo pačiu metu rengia vieną techninį darbo projektą ar atitinkamas vieno projekto dalis.“ Pačiame STR 1.04.04:2017 19 punkte *expressis verbis* nėra numatyta jokių papildomų sąlygų, kad ši norma taikytina tik tokiais atvejais, kai du projektuotojai rengia vieną techninį darbo projektą ar atskiras vieno projekto dalis. STR 1.04.04:2017 19 punktas, aiškinant jį Statybos įstatymo 14 straipsnio ir kitų STR 1.04.04:2017 nuostatų kontekste, suteikia teisę būtent užsakovui – nagrinėjamu atveju atsakovei – paskirti projekto vadovą ir tokios teisės neriboja konkrečios faktinės aplinkybės, pakanka vien fakto, kad nėra sudarytos vieningos projektavimo sutarties. Apeliacinės instancijos teismas, ignoruodamas, kad antrojo projekto rezultate projektuojami sprendiniai buvo skirti tam, kad tinkamai funkcionuotų pirmojo projekto rezultate projektuojami sprendiniai (papildoma techninio projekto dalis turėjo užtikrinti ankstesnio techninio projekto tinkamą išpildymą), nepagrįstai nustatė, kad nagrinėjamu atveju buvo rengiami atskiri projektai ir kartu nepagrįstai susiaurino STR 1.04.04:2017 19 punkto taikymo apimtį. Nagrinėjamu atveju susiklostė situacija, kad papildomą viešąjį pirkimą dėl papildomų sprendinių, būtinų projektui, laimėjo ne asmuo, atlikęs pirminius projektavimo darbus, o kitas asmuo. Kaip minėta, laikytina, kad šie du skirtingi asmenys – ir fizine, ir juridine prasme – rengė tą patį techninį projektą dalimis dėl abiejų dalių glaudžios tarpusavio sąveikos. Tačiau apeliacinės instancijos teismo išaiškinimas dėl STR 1.04.04:2017 19 punkto netaikymo tokiais atvejais reiškia, kad iš užsakovo yra nepagrįstai atimamas veiksmingas svirtas užtikrinti tinkamą ir sėkmingą darbų organizavimą. Apeliacinės instancijos teismo išaiškinimas pažeidžia Statybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalį. Teismas, apribodamas STR 1.04.04:2017 19 punkto taikymo atvejus, paneigė Statybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtintą teisę užsakovui pačiam pasirinkti, kaip organizuojami projektavimo darbai, ir paskirti projekto vadovą. Apeliacinės instancijos teismas įpareigojo atsakovę atlikti neįmanomus veiksmus, todėl jau vien dėl šios priežasties toks teismo sprendimas yra naikintinas kaip nesuderinamas su Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir [CK](#)) 6.3 straipsnio 4 dalimi bei nuoseklią kasacinio teismo praktiką. Teismas nustatė neįmanomą įpareigojimą pakeisti duomenis apie projekto vadovą informacinėje sistemoje „Infostatyba“, nors atsakovė jokių duomenų į informacinę sistemą „Infostatyba“ netaipina nei pati, nei per kitus asmenis, įskaitant ir

duomenų dėl projekto vadovo. Galiausiai, šiuos duomenis – informaciją apie projekto vadovą – informacinėje sistemoje gali pakeisti tik pati ieškovė.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais apie nukrypimą nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos nepagrindžiamas nurodomos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos ryšys su skundžiamais teismų procesiniais sprendimais bei nepagrindžiama, kad teismų praktika nurodytu klausimu yra nevienoda.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Andžej Maciejevski

Gediminas Sagatys

Algirdas Taminskas